Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones mediocres sancti Bonauenture de tempore

Bonaventura <Sanctus>

Argentine, 14. III. 1496

De euangelio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31133

Visual Library

dens ⁊ preclarũ ſignum ad/
uentꝰ chriſti intelligit̃. Per
ictum oculi ſumma celeritaſ
huius renouationis accipit̃
Tunc etiam faciet dominꝰ
celum nouum ⁊ terrã nouã.
id eſt. corpus ⁊ animã reno/
uabit ⁊ vnũquodqꝫ ꝓprijs do
tibus adornabit vt impleat̃
in nobis quod dicit̃ .ij. Co/
rinth.iij. Nos autẽ omẽs re
uelata facie gloriaꝫ domini
ſpeculantes in eandem ima
ginem transformabimur a
claritate in claritatem tanqꝫ
a domini ſpiritu. Glo. A cla
ritate creationis in claritatẽ
iuſtificationis. vel a clarita/
te fidei in claritatẽ ſpei. Nũc
enim in hoc tempore in ſpe
hꝰ renouationis poſiti ſumꝰ
donec ipſam ꝑcipiamꝰ in rei
veritate. Vñ Phil.iij. Sal/
uatorem expectamus domi
niũ ieſum chriſtuꝫ qui refor.
c.h. noſtre. Gloſa. i. deiectio/
nis noſtre quod ꝑ mortẽ in
puluerem ⁊ vermes humili
atur. reformabit ita ꝙ erit cõ
figuratuꝫ corpori claritatis
ſue. i. aſſimilatũ corꝑi clarita
tis illius quã habuit in trãſ/
figuratione. vel in reſurrecti
one. Hec eſt renouatio fe/
nicis que ſe incinerando re/
ſuſcitat. ꝑ quam chriſtus ſi/
gnatur. qui eſt vnicus patrꝭ
qui collectis lignis aroma/
ticis. ſ. crucis flãmis carita/
tis ſe iniecit. ⁊ nos ſui gene/
ris ſpeciẽ conſeruauit. ſm il/
lud. Qui mortẽ noſtrã mori
endo deſtruxit. ⁊ vitaꝫ reſur
gendo reparauit. Qui eſt be
nedictꝰ in ſe.

De euangelio.

Vrge tol
le lectum tuũ et va
de in domũ tuam.
⁊c. Matth.ix. Sunt quat/
tuor cubicularij qui ponunt
nobis quattuor genera le/
ctorũ. Xp̃s lectũ correptõis
et increpationis. Caro le/
ctum delectationis. Mun/
dus lectũ ambitionis. Dia/
bolus lectũ elationis. Vñ
verſus. Xp̃s languoris. caro
luxus. mũdus honoriſ. Lu
cifer horroris lectum parat
atqꝫ tumoris. Igit̃ primꝰ
cubicularius chriſtꝰ eſt q̇ po
nit nos in lecto languoris ⁊
increpationis. Job. xxxiij.
Increpat per dolorẽ ĩ lecto.
⁊ oĩa oſſa eius marceſcere
facit. abhominabilis fit ei ĩ
vita ſua panis ⁊ anime illiuſ
cibus ante deſiderabil̃. id ẽ.

praua deſideria et maligna
opera. in quibus prius dele
ctabatur. in amaritudinem
penitentie conuertenť. Pſ.
Lauabo ꝑ ſingulas noctes
lectum meū. id eſt. ꝑ ſingula
peccata ad memoriaꝫ redu/
cta. lauabo lectum conſcien
tie egre ⁊ infirme. Deniqꝫ ꝓ/
pter peccata diuerſe egritu/
dines accidere ſolent. Glo.
Hic datur intelligi pleraſ/
qꝫ corporū debilitates eue/
nire ꝓpter peccata. Et iō for
ſan prius dimittuntur pec/
cata huic paralitico. vt cau/
ſis debilitatis ablatis. ſani
tas reſtituať. Hinc eſt qꝫ hic
paraliticus in luca vocatur
homo quaſi peccator. et alij
paralitico iacenti ad piſcinā
diciť. Ecce ſanus factus es
iam ampli⁹ noli peccare. Et
ponunť hic quinqꝫ cauſe q̄/
re domin⁹ percutit aliquos
in p̄ſenti. Secūdus cubi
cularius vel potius cubicu
laria noſtra eſt caro que po/
nit nos in lecto luxurie ⁊ im
pudicicie. Prouerb. vij. In/
texui funibus lectū meum.
Alia lr̄a habet. inſtitis. qđ in
idem redit. Utrumqꝫ ſignat
molliciem et carnalem vo/
luptatem ligantes ⁊ illaque/
antes animā. Iſti ſūt funes
neruicij ⁊ ſemꝑ humentes. ꝑ
quos dalida ligat ſamſonē.
Judicū. xv. Primo quidem
molles. ſed poſtqꝫ ſiccati fu
erint fortius ſtringunt. quia
difficile eſt conſueta relinq̄/
re ⁊ vicijs adoleſcentie in ſe/
nectute carere. Prouer. xxij
Prouerbiū eſt. Adoleſcens
iuxta viam ſuā etiā cū ſenue
rit nō recedet ab ea. Poeta.
Sordibꝫ imbutos nequeūt
dimittere ſordes. Straui in
quit tapetibus pictis ex egy
pto. id eſt. diuerſis deſideri/
orum vanitatibꝫ. puta ludis
choreis. tympanis. iocis. ge
ſticulationibꝫ. riſibꝫ et ceterꝫ
iuuenilibus delectationibꝫ
inherendo. que om̄ia ſunt
de egypto. q꞉ ꝑtinent ad me
rorem ⁊ ad tenebras eterne
damnationis. ſm illud. Ue
vobis qui nunc ridetꝫ. quia
lugebitis. Luce. vj. Aſperſi
inquit cubile meum myrra ⁊
aloe et cinamomo. vbi plu/
ra ponuntur amara qꝫ dul/
cia. Juxta illud poeticum.
Plus aloes qꝫ mellis habet
Quia reſpectu delectatōnū
que in operib⁹ carnis ſunt.
multo plures ſunt amaritu
dines. Nam cū lac carnalis

delectationis ex vtre Jabel
bibitur. tympus clauo eter/
ne damnatōis ꝑforat̄. Judi
cū. iiij. Tercius cubicula/
rius eſt mundus qui ſternit
nobis lectū cupiditatꝭ ⁊ am
bitionis ⁊ tranſitoꝛij bono/
ris. qui diuitibꝫ ⁊ amatoꝛibꝫ
huius ſeculi pulcherrimꝰ vi
detur. Ezec. xxiij. Sediſti i
lecto pulcherrimo. et menſa
oꝛnata eſt ante te. thimiama
meū ⁊ vngentū meū poſuiſti
ſup eam. ⁊ vox multitudinis
exultantis erat in ea. ⁊c̄. Ta/
le quid impꝛoperat dn̄s di/
uitibꝰ et ambitioſis ꝙ lectos
pulchꝛos ⁊ thoꝛos altos ſi/
bi ↄſtruunt ⁊ gloꝛiant̄ in lon
go oꝛdine menſarū ⁊ in mul
titudine ↄuiuātiū. nō atten/
dentes ꝙ iuxta ſit dies ꝑditi
onis. iuxta illd̄. Adhuc eſce
coꝛū e. in o. ipoꝝ. ⁊ ir. di. aſ. ſu
per e. Job. j. Filijs tuis et fi
liabꝫ veſcētibꝫ ⁊ bibentibꝫ vi
nū in domo fratris ſui ꝑmo
geniti repente ventus vehe/
mens ir. ⁊c̄. Signant̄ dicit
ꝙ thimiama ⁊ vngentū po/
ſuit ſuper menſaȝ ſuā. i. vaſa
thimiamatis et vngentoꝛuȝ
dei. puta thuribula ⁊ calices
⁊ alia vaſa miniſterij altaris
cōflata ⁊ in ciphos ⁊ in canta
ros redacta ⁊ cultui dei ſub/
tracta. qd̄ ſepe contingit. ſi/
cut legit̄. ij. Machab. iiij. de
menelao qui furatꝰ vaſa au/
rea de templo. ⁊ alios ꝙ tem
pli fuiſſe videbant̄. partē ve
ro vaſoꝝ in tiro vendiderat.
⁊ dedit andronico. Ambitio
eñ diuitū nullū ſacrilegiuȝ
veret̄. ſicut patet i balthaſar
Dañ. v. Qui bibebat de va/
ſis templi ⁊ laudabat deos
ſuos. ⁊c̄. Hic eſt exitus am/
bitionis. et lectus vane glie.
videlicet tribulatio ⁊ angu/
ſtia ⁊ calamitas repentina.
Apo. ij. Ecce ego mittā eā i
lectū. ⁊ qui foꝛnicant̄ cum ea
in tribulatiōe magna erunt
⁊c̄. Quartꝰ cubiculariꝰ eſt
diabolus. ꝗ ponit nobis le/
ctum elationis ⁊ ſupbie. ⁊ ꝑ
ↄſequens eterne dānatiōis
⁊ miſerie. Job. xvij. Infernꝰ
domus mea eſt ⁊ in tenebꝛiſ
ſtraui lectulū meum. ⁊c̄. Le
ctus ſupbie ⁊ elationis quē
ſternit nobis diabolꝰ. ſigna
tus eſt Deutero. iij. in lecto
og regis baſan qui erat fer/
reus ⁊ habebat nouem cubi
tos longitudinis. ⁊ quattu/
oꝛ latitudinis. qꝛ ſpiritus il/
le ſuperbie ſup nouem oꝛdi
nes angeloꝛū ſe extēdere vo

luit. ⁊ de quattuoꝛ dotibus quas ceteris excellentiꝰ habuit temere ſupbiuit. ſcȝ de nobilitate nature. de pꝛeminentia potentie. de ſubtilitate intelligentie. de ꝓprij arbitrij libertate. In quibꝫ etiaȝ dotibus adhuc imitanṫ euȝ omnes qui ex parte illiꝰ ſūt Deniqꝫ ex his quattuoꝛ gratijs. ⁊ dei donis ſurgit omīs motus ſupbie et elationis. Non ſufficit diabolo ꝺ vno lecto. quin tranſferat infirmos ſuos de lecto ad lectū. quod eſt certiſſimum ſignū moꝛtis. quādo ſcȝ infirmus rogat lectum de loco ad locum frequenter permutari. Tranſfert enim ſuos egrotos de lecto ſuperbie ad lectum auaricie. De quo. iiij. Regū. j. Hec dicetis domino veſtro. Super lectū quē abſcōdiſti nō de. ſed m. mo. Hoc dicitur de ochozia. qꝺ interpꝛetatur retinens auariciam. quia auari difficile cōuertuntur. Item ad lectum diſcoꝛdie. Mat. xxiiij. Erūt duo in lecto vno. vnus aſſumetur. ⁊ alter relinquetur. ⁊c̄ Surge ergo ⁊ tolle lectū tuum. Lectus eſt peccatum in quo quieſcit homo cum ī eo delectatur. Surgit cuȝ peccatū deſerit. Poꝛtat lectum cum peccatū eſt ei oneri qꝺ pꝛius erat delectationi. In domū ſuam vadit. cum bene operando ad vitam eternam pꝛoficit. Quod nobꝫ pſtare dignetur. ⁊c̄.

Dñica decimanona.

Videte quo modo caute ambuletis ⁊c̄. Eph. v. Cautis ⁊ ſapientibꝫ peregrinis atqꝫ viatoribus q̄ttuoꝛ ſunt ſūme neceſſaria. ſ. expenſarū neceſſitas. ſocioꝝ fidelitas. collationū iocunditas. rediꝰ celeritas. Vñ ꝟſus. Expenſe. ſocij. collatio mutua. feruēs. Ad patriā reditus tibi ſint o caute viatoꝛ. Igiṫ prima cautela boni viatoꝝ eſt viaticū ſecū tollere. ⁊ de expēſis vie cogitare. ne q̇d plus vel minꝰ poꝛtet. ſed qꝺ ſufficit ad neceſſitatē. nō ad ſupfluitateȝ. Thob. vi. Aſſauerūt carnes piſcis. ⁊ cetera ſalierunt que ſufficerent vſqꝫ venirent in rages ciuitatem medoꝛum. et cetera. Quod eſt contra ſtultos viatoꝛes. qui tantū